ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 31 МАЙ 1925 ГОД. БРОЙ 94.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“ – Марангозовъ – Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни — 100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на ☐ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране — 5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Рѫкописи не се връщатъ.

К. ХАРАЛАМБОВЪ

Нѣма да приема посещения на имённия си день.

Г-ца Марийка С. Ханъмова
и
Г-нъ Георги Хълчевъ
Ще се вѣнчеятъ на 31 май, 3 часа следъ обѣдъ въ църквата «Св. Никола».
Ямболъ. Пловдивъ.

Д-РЪ НИКОЛА ГЕРГАНОВЪ

бивши II Ямболски Мирови Сѫдия, досегашенъ членъ на Ямболския Окрѫженъ Сѫдъ,
се установи **АДВОКАТЪ** въ гр. Ямболъ.
Писалище площадъ „Освобождение“, въ зданието на Пенко Аладжовъ, срещу кафене „Сливенъ“. 3—5

Д-РЪ ИВ. БОЯДЖИЕВЪ

гр. Ямболъ, улица „Раковска“ № 23.
Известява, че нареди у дома си
РЕНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ,
съ който почна да работи, като прави прегледи, фотографирания и лѣчения.
Гр. Ямболъ, 2 май 1925 год. 5—5

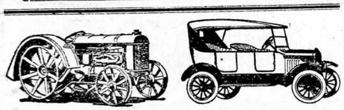

ТРАКТОРИ „ФОРДЗОНЪ“
Автомобили и камионетки „ФОРДЪ“

Винаги готови на складъ и всички резервни части за тѣхъ на конкурентни цени и най либерални условия на плащането. Доставка на всѣкакъвъ видъ земледѣлски машини.

При **А. Малиновски**, ул. «Търговска», въ кантората на г-нъ П. Чолаковъ — Ямболъ.

Вещи механици винаги на разположение на г. г. клиентитѣ.

Предупреждавамъ всички купувачи, че има нѣколко самозвани представители на «ФОРДЪ», които не сѫ въ положение да доставятъ истински ФОРДОВИ фабрикати, и които рекламиратъ въ вестницитѣ само за заблуждение. Длъжа сѫщо да съобща, че азъ съмъ единствения упълномощенъ представитель въ Ямболъ на заводитѣ Линколнъ Фордъ Фордзонъ.

А. МАЛИНОВСКИ-упълномощенъ представитель на

Давамъ подъ наемъ

Единъ дюкянъ съ всичкия мобелъ, находящъ се на улица «Бургаска» № 29. 2—3
Споразумение при **Панайотъ Аневъ.**

МЛАДЕЖЪ съ 2- 3 годишна практика по счетоводство желае да завежда търговски книжа. Търговска тайна абсолютно запазена.
1—5 **Справка агенция „Бърза разгласа“ или ред. в. „Тракиецъ“.**

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ“.

З. А-въ.

ТУРИЗЪМЪ И СПОРТЪ.

Обикновено се мисли, че спорта обема туризма и че всестранния спортъ въ всичкитѣ си направления, изключва туризма като самостоятелна проява.

Туризма се е обособилъ, като дейность главна, въ едно особено и различно отъ това на спорта направление, което му отрежда малко по друга сѫщность и му осигурява едно различно отъ това на обикновения спортъ разглеждане.

Условията, на които трѣбва да отговарятъ участвуващитѣ въ даденъ видъ спортъ, като футболъ, тенисъ, скачане, надбѣгване и пр., сѫ съвършено различни отъ тия на участвуващитѣ въ единъ излетъ.

Отъ първитѣ се изисква непременно нѣкакъвъ цензъ, като известно по-голѣмо количество ловкость, опитность, физическа здравина и пр., които се придобиватъ въ течение на времето, а отъ туризма не се изисква нищо, освенъ желание на група младежи да се отдѣлятъ отъ града въ единъ свободенъ день.

Отъ това важно обстоятелство се смѣта, че произтича едно голѣмо предимство на туризма предъ спорта. Леснодостѫпностьта на туризма предъ мѫчнодостѫпностьта на спорта.

Най обикновено нещо е било за всѣки туристъ, нарамилъ раницата за излетъ, тръгналъ самъ да стига на сборния пунктъ (съ по нѣколко гости случайно срещнати и увещани).

Възможно ли е това отъ футбола, тениса и пр.? — Изтъкнатото е, което гарантира на туризма една популярность, която ще отдаде нему бѫдащето, но не е само това.

Туризъма добре схванатъ, въ своята сѫщность — приложенъ и добитъ като средство съ разбиране и вещина, може така да изиграе своята роль, че се явява като единъ мощенъ факторъ за душевно и културно възраждане и незаменимо средство за обнова, възпитание и обширни познания — неща, които сѫ далече отъ сѫщината на който и да е спортъ.

Тукъ правя едно отклонение отъ въпроса, за да изтъкна ясно, какво въобще се е мислило и мисли даже отъ нѣкои педагози, какво че училището е въ състояние да даде всичко на ученика. Днесъ обаче вече преобладава мнението, че то (училището) дава необходимото само, което да послужи на младежа като скелетъ на неговата самообразователна работа по пѫтя на неговото формиране.

Редица пѫтища се даватъ отъ разнитѣ педагози, но като единъ отъ най-сполучливитѣ, най-сигурни, това е пѫтя, когато ний нормираме полученото отъ другаря подъ непосредственото влияние на природата.

Най великата работа на човѣка и сѫщевременно най-трудната, това е безспорно познанието му като личность.

На това най-добре могатъ да си отговорятъ тия, които поне веднажъ сѫ били всредъ нея, поне за една нощь сѫ имали за покривка надзвездното небе, чули сѫ вечерната пѣсень на гората и доловили пѣсеньта на мълчанието, що пѣе цѣлата вселенна, когато черния вуалъ на нощьта я покрие.

А кой отъ насъ не трпъне при спомена за срещнатото утро всредъ природата!

Кой отъ насъ не си спомня съ радость момента, когато възправенъ среща появата на слънчевитѣ лѫчи, които болезнено трептятъ по позлатенитѣ отъ тѣхъ снѣжноглави върхове и предъ захластналия зритель се откриватъ картини следъ картини на събуждащата се отъ сънь природа и, ако сме въ състояние да си дадемъ смѣтка за това, що става тогава у насъ, когато душата трепне въ сладостна нѣга, когато всичко въ насъ говори зи величието на природата и нищожеството на човѣка.

Тогава въ съзнанието на човѣка изпъква мисъльта, ще е той?

Може би прахъ на божеството, както казва Хамлетъ. И що трѣбва да стори, за да получи единъ вѫтрешенъ миръ?

И отговора е единъ: неговата дейность трѣбва да бѫде отъ полза на хората; той трѣбва да знае, що е, и съзнанието, че рѫководнитѣ принципи въ неговия животъ трѣбва да бѫдатъ истината и доброто на всички, които го завладяватъ, за да оставятъ трайни следи.

Следва.

Театръ на село.

По случай празника «Св. св. Кирилъ и Методий», учителитѣ отъ прогимназията въ с. Ботево, съ помощьта на ученицитѣ си, изнесоха комедията «Първия спиртоварь» отъ Л. Н. Толстой.

Комедията би била изнесена по добре, ако не й се придаваше толкова «дълбочина» и «строга истинность». — Рѫководительтъ — учитель натрапваше на децата най разнообразни сухи възможности около своята теория и разбирания на нѣкакво ново театрално изкуство. Изглежда, че децата бѣха толкова изплашени отъ своя «режисьоръ» — и толкова си пристягаха езицитѣ, че думитѣ имъ се чуваха само отъ първитѣ редове на публиката, докато гласътъ на суфльора се промъкваше и въ най-отдалеченитѣ жгли на салона.

Необходимо бѣше да се даде повече свобода и самодейность на децата, които си знаяха напълно ролитѣ, но като че ли имъ бѣше внушено да не говорятъ преди суфльора.

Будеше приятно чувство главно самоинициативата на мѣстния учитель Диню Стоиловъ, който между действията обясняваше ревностно на селянитѣ смисъла на комедията, отъ която всѣки може да почерпи поука.

К. Божиловъ.

ХРОНИКА.

Приятно ни е да съобщимъ, че нашия приятель, Георги Хълчевъ, бившъ актьоръ въ „Южно Бълг. народенъ театръ“ се вѣнчава днесъ съ г-ца Марийка Ханъмова. Нашитѣ поздравления.

Високъ гость въ града ни.

На 22 т. г., идящъ отъ Бургасъ пристигна въ града ни Папския пратеникъ, Негово Виооко Преосвещенство Архиепископъ Анджело Ронкали, по народность италиянецъ.

Роденъ е на 25 ноември 1881 год. въ гр. Бергамо (Италия).

На 14 мартъ 1925 год. е билъ рѫкоположенъ за Архиепископъ отъ Н. В. П. Кардинала Джиовани Тачи, секретарь на Конгрегацията за източнитѣ църкви я изпратенъ като Визитаторъ (посетитель) въ България.

Той дохожда между насъ да види по отблизо болкитѣ на българския народъ, частно на католицитѣ отъ източенъ и западенъ обрѣдъ и да се осведоми на самото мѣсто за тежкото положение на хиляднитѣ нещастни бѣжанци.

Н. В. Преосвещенство биде тържественно посрещнатъ отъ католическото духовенство и вѣрнитѣ отъ двата обрѣда, източенъ и западенъ.

Презъ пребиването си въ града, има случай да обиколи нещастнитѣ бѣжанци на Хангара и католицитѣ въ ямболската околия. Предоволенъ отъ указания му радушенъ приемъ, той отпѫтува на 26 т. г. за София, презъ Ст.-Загора и Казанлъкъ, съ отрадно впечатление за видѣното и преживяното отъ него въ града ни.

Нека мимоходомъ забележимъ, че подобно внимание отъ страна на Н. Светейшество Папа Пий XI къмъ България, не е имало отъ времето на Свети Царь Борисъ I-й до днесъ.

Пожелаваме му блѣскавъ успѣхъ въ възложената му отъ Стетия Отецъ мисия въ милата ни родина.

Ученическия празникъ „Св. Кирилъ и Методи“ се отпразнува доста весело, макаръ че отпразнуването му стана само въ **гимназията**.

† **В. Каринтовъ.** Починалъ е на 21 т. м. Василъ Каринтовъ—бившъ сѫдия. Покойниятъ служи при Ямболския окр. сѫдъ като сѫд. кандидатъ, и отсетне, редъ години бе К.-Агачски мирови сѫдия. Като такъвъ, той бе достигналъ да стане любимецъ на околията — съ своята вещина, справедливость и добри обноски. Споменътъ за него е още напълно свежъ въ този край. Незаличимъ остана този споменъ и у всички съслуживци и приятели на покойния, напаренъ щедро съ забележително благъ характеръ, неогасима веселость и тънъкъ хуморъ, съ благородно сърце и проницателна мисъль; за жалость, той притежаваше слабъ и неженъ организмъ, който не устоя срещу налетѣлата го болѣсть.

В. Каринтовъ, роденъ въ Крушево (Македония), парижки възпитаникъ, почина твърде младъ—въ София въ средата на семейството си, като остави безутешни родители, жена и две дечица.

Миръ на праха му!

ДОМОПРИТЕЖАТЕЛИ, отнасяйте се за своитѣ квартири при агенция „Бърза разгласа“ която веднага ще ви намѣри квартиранти.